

(Monitor Polski Nr 51, poz. 318) w związku z zarządzeniem nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1958 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 5, poz. 18) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 20 grudnia 1957 r. w sprawie zbytu wyrobów przemysłu terenowego

w 1958 r. (Monitor Polski Nr 101, poz. 586) wprowadza się następujące zmiany:
w części A po lp. 9 dodaje się lp. 10, oraz w części B po lp. 3 dodaje się lp. 4 w następującym brzmieniu:
„Ocet” „Centralny Zarząd Hurtu Spożywczego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

221

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 12 maja 1958 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży artykułów nabytych na cele zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz zarządzenia nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1958 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 5, poz. 18) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 grudnia 1956 r. w sprawie sprzedaży zbędnych artykułów nabytych na cele zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Monitor Polski Nr 105, poz. 1211) wprowadza się następującą zmianę:
w § 4 dotychczasowy tekst oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 o następującym brzmieniu:

„2. Rzemieślnicy i inne osoby prywatne mogą nabywać artykuły wyłącznie na cele produkcyjne lub dla potrzeb własnego gospodarstwa bez prawa odsprzedaży z zyskiem. Przed zawarciem umowy państwowa jednostka organizacyjna lub spółdzielnia powinna żądać od nabywcy złożenia oświadczenia na piśmie, dla jakich celów artykuł zostaje nabyty, i uprzedzić go o odpowiedzialności karnej za wprowadzenie artykułu do obrotu (art. 9 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia — Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244)”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

222

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 kwietnia 1958 r.

w sprawie prowadzenia specjalnych rachunków zagranicznych dla przedstawicielstw obcych i pracowników tych przedstawicielstw, będących cudzoziemcami dewizowymi.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. Nr 21, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się, na warunkach określonych w niniejszym zarządzeniu, na otwieranie i prowadzenie w Narodowym Banku Polskim lub w bankach uprawnionych specjalnych rachunków zagranicznych dla przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych państw obcych w Polsce oraz innych przedstawicielstw, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, jak również dla pracowników wszystkich tych przedstawicielstw, będących cudzoziemcami dewizowymi. Rachunki te określa się nazwą „rachunki dyplomatyczne”.

2. Rachunki dyplomatyczne dzielą się na:

- 1) rachunki dyplomatyczne „W”;
- 2) rachunki dyplomatyczne „Z”;

§ 2. Otwarcie rachunków dyplomatycznych dla przedstawicielstw nie będących przedstawicielstwami dyplomatycznymi ani konsularnymi państw obcych może być dokonane po stwierdzeniu przez bank, że są one uprawnione do działalności w Polsce i korzystają z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

§ 3. Rachunki dyplomatyczne dla pracowników obcych przedstawicielstw wymienionych w § 1 mogą być otwierane na podstawie paszportu wydanego przez władze państwa obcego i dokumentu wskazującego na zatrudnienie pracownika w obcym przedstawicielstwie dyplomatycznym, konsularnym lub innym uprawnionym do działalności w Polsce i korzystającym z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

§ 4. Rachunki dyplomatyczne „W” mogą być prowadzone w walutach obcych lub w złotych.

§ 5. Rachunki dyplomatyczne „W” mogą być — bez osobnego zezwolenia dewizowego — zasilane:

- 1) zagranicznymi środkami płatniczymi, przekazywanymi na te rachunki z zagranicy;
- 2) przelewami z innych rachunków dyplomatycznych „W” zasilanych w tej samej walucie i tą samą drogą co rachunek, na który następuje przelew, lub zasilanych w wolnych dewizach;
- 3) krajowymi środkami płatniczymi lub równowartością tych środków w walucie rachunku, zwracanymi przez jednostki gospodarki społecznej z tytułu nadpłaconych lub nie wykorzystanych w kraju kwot z przelewów lub czeków, zrealizowanych w ciężar tego samego rachunku;
- 4) wpłatami w złotych lub w walucie rachunku, dokonywanymi przez przedsiębiorstwa handlu zagranicznego z tytułu opłat konsularnych związanych z obrotem towarowym.

§ 6. 1. Dysponowanie w kraju sumami znajdującymi się na rachunku dyplomatycznym „W” nie wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

2. Wypłaty za granicę z tego rachunku są bez osobnego zezwolenia dewizowego dozwolone z zachowaniem postanowień międzynarodowych umów płatniczych.

§ 7. Rachunki dyplomatyczne „Z” mogą być prowadzone tylko w złotych.

§ 8. Rachunki dyplomatyczne „Z” mogą być — bez osobnego zezwolenia dewizowego — zasilane:

- 1) wpłatami posiadacza rachunku;
- 2) wpłatami krajowców dewizowych z tytułu opłat konsularnych nie związanych z obrotem towarowym;
- 3) przelewami z rachunków dyplomatycznych „W”;
- 4) zwrotami sum wypłaconych z tego samego rachunku „Z”.

§ 9. 1. Dysponowanie w kraju sumami znajdującymi się na rachunku dyplomatycznym „Z” nie wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

2. Wypłaty z tych rachunków na zagranicę bez osobnego zezwolenia dewizowego są zabronione.

§ 10. Podstawą wpłat dokonywanych na rachunki dyplomatyczne „W” i „Z” mogą być tylko tytuły odpowiadające wymaganiom obowiązujących przepisów dewizowych.

§ 11. Otwieranie i prowadzenie rachunków dyplomatycznych na zasadach innych niż określone w §§ 1—9 wymaga zezwolenia dewizowego.

§ 12. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia nie mają zastosowania postanowienia uchwały Generalnej Komisji Dewizowej nr 14 z dnia 9 marca 1946 r. w sprawie rachunków dyplomatycznych (Dziennik Urzędowy Min. Skarbu z 1948 r. Nr 12, poz. 48).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

223

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 kwietnia 1958 r.

w sprawie przeliczania zapasów produktów naftowych.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z uchwałą nr 87 Rady Ministrów z dnia 31 marca 1958 r. w sprawie ujednoczenia cen produktów naftowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa państwowe obowiązane są do przeliczania posiadanych przez nie, a zaliczonych do materiałów, zapasów produktów naftowych według stanu na dzień 14 kwietnia 1958 r.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przedsiębiorstw handlowych.

3. Różnice wynikłe z przeliczania, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa państwowe odnoszą na fundusz statutowy.

§ 2. 1. Państwowe przedsiębiorstwa handlowe obowiązane są do przeliczania posiadanych przez nie, a zaliczonych zarówno do materiałów, jak i towarów, zapasów produktów naftowych według stanu na dzień 14 kwietnia 1958 r.

2. Różnice wynikłe z przeliczania, o którym mowa w ust. 1, państwowe przedsiębiorstwa handlowe odnoszą na konto bilansowe 083 — Rozrachunki z tytułu różnic budżetowych.

§ 3. Obowiązek przeliczania zapasów produktów naftowych nie dotyczy bonów benzynowych.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa spółdzielcze, jeżeli dokonują przeliczania zapasów posiadanych przez nie, a zaliczonych do materiałów — odnoszą różnice wynikłe z przeliczania na rachunek strat i zysków.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przedsiębiorstw handlowych.

3. Spółdzielcze przedsiębiorstwa handlowe, jeżeli dokonują przeliczania posiadanych przez nie zapasów zaliczonych zarówno do materiałów, jak i do towarów, różnice wynikłe z przeliczania odnoszą na konto 083 — Rozrachunki z tytułu różnic budżetowych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

224

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 2 maja 1958 r.

w sprawie trybu ustalania cen zbytu na wyroby nietypowe i usługi nietypowe wykonywane przez zakłady podporządkowane Centralnemu Zarządowi Budowy Maszyn Przemysłu Spożywczego.

Na podstawie § 2 i § 6 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych

i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311), oraz w związku